

„Tengernyi könnynél többet ér egy cseppnyi tett!”

”!YNY TDEBN #3 H3 YXXKY MDDDKO TDZHAZNY,,

JÓ PALÓCOK

HÍRMONDÓ

2017. IV. negyedév

A ROVÁSÍRÁS HELYZETÉRŐL SZÁZDON

A Palóc Társaság Magvető hava (október) 7. napján, szombaton rendezte a felvidéki rovásírás-oktatók és rovásírók 12. találkozóját a Lévai járásbeli Százdon, a Rózsa Vendégházban. A találkozó célja volt:

- felmérni a magyar rovásírás visszatanulásának helyzetét a Felvidéken
- elősegíteni a rovásírás népszerűsítését közösségeinkben
- a rovásírás ismerete által erősíteni a felvidéki magyarság nemzettudatát
- a résztvevők tapasztalatainak, javaslatainak előterjesztése és megvitatása
- a 14. felvidéki országos rovásírás-vetélkedő előkészítése és meghirdetése.

A találkozón PaedDr. Patassy Sándor grafikus, honlapmester, a Felvidéki Rovók köre alapító tagja elmélkedett időszerű kérdésekről, mint például arról, hogy hogyan írják a latin betűtől eltérő írásrendszerekkel író népek az idegen szavakat; hogyan oldják meg azoknak a hangoknak a leírását, amelyek az adott nyelv betű- vagy jelrendszeréből hiányoznak; hogyan írja le egy japán, egy arab, egy kínai például azt, hogy New York, vagy akár azt, hogy Vonyarcvashegy? Stb.

A találkozó a felszemerédi templom rovásfeliratának megtekintésével zárult.

Frissítőről és étkezésről a vendégfogadó Kürthy Dezső és családja messzemenőig nagyvonalúan gondoskodott, köszönet érte.

Az előadó Patassy Sándor

A vendéglátó Kürthy Dezső

Krúdy Gyula születésnap ünnepsége Szécsénykovácsiban és Óbudán

A Krúdy Gyula Irodalmi Kör immár 15 éve ünnepli Krúdy Gyula születésnapját a Krúdy ősök falujában, Szécsénykovácsiban közösen a helyi önkormányzattal, a Palóc Társasággal és a Csemadokkal. Az idén 2017. október 15-én került sor a megemlékezésre.

Először a Krúdy ősök sírjának megkoszorúzásán Z. Urbán Aladár mesélt a síremlék megtalálásáról, emlékhellyé válásáról majd az azt követő régebbi sikeres Krúdy rendezvényekről esett szó. Ezután a község központjában a Krúdy Gyula emléktábla megkoszorúzása következett.

A szécsénykovácsiakkal közösen elfogyasztott finom ebéd után a Krúdy Kör tagjai (Kanizsa József költő, író, a Magyar Kultúra Lovagja, Kőbánya Díszpolgára, a Krúdy Kör titkára, Király Lajos író, költő, a Krúdy Kör elnöke, Kreischer Nelly költő és M. Jankó János költő) adtak irodalmi műsort (olvastak fel műveikből). Király Lajos bemutatta az általa szerkesztett "Három és fél évtized" antológiát, amely a kör tagjainak 35 év alatt született terméséből ad át az olvasóknak egy csokorralalót.

Az ünnepi délután hangulatos cigányzenével és magyar nóták éneklésével zárult.

Az író dédszüleinek sírjánál

2017. október 12 a Krúdy Gyula Irodalmi Kör életében jelentős eseményt hozó nap volt. A Kör új antológiája, amely a HÁROM ÉS FÉL ÉVTIZED címet viseli, ezen a napon került bemutatásra. Jó néhány szerzőtől hangoztak el a könyvben megjelent művekből részletek, versek. A rendezvényen jelen volt Bús Balázs, Óbuda polgármestere, valamint Szécsénykovácsi (Filip József polgármester a feleségével) és a Palóc Társaság küldöttsége (Z. Urbán Aladár elnök a feleségével).

Az író törzshelye

Kanizsa József, Király Lajos, Bús Balázs

Erneyi Béla daltulajdonos

A MAGYAR VERS ÜNNEPE

*„Ha lelketek a multba száll
S emlékeinél felhevül:
Rólam beszélnek e dalok,
Egyebet én nem adhatok
Az együttlét emlékeül.*

*Lelkem szerény virágai;
Elnézem őket hosszasan,
Ki vagyok és milyen vagyok:
Az mind e kis dalokba' van.”*

E sorokat – versikét is írhatnánk – egy tizennyolc éves fiatalember írta, aki a selmecebányai nevezetes evangélikus líceum diákjaként diáktársai támogatásával megjelentetett egy verskötetet Három év alatt címmel. A kötet címe alá maga írta oda: ifjúkori kísérletek. A fiatalember Sajó Sándor volt, akkor még Heringer Sándor. A zsenékből, az idézett sorokból is vélhető volt, hogy igazi tehetség jelentkezett a verskötettel.

Tehetségek ma is születnek. Versmondó tehetségek is. Fel kell fedezni őket, segíteni, pallérozni, lehetőséget adni nekik, hogy tehetségük kibontakozzon, magasba szökjön, értéket jelentsen, közösséget szolgáljon. Erre való a verseket mondó fiatalok versenye, szelídebb szóval élve a versmondó fiatalok versszemléje, melyet a Palóc Társaság évente megrendez a költő tiszteletére.

Megtörtént ez az idén is november 10-én a költő szülővárosában, Ipolyságon, ahol a városi könyvtár ad otthont a rendezvénynek.

Patai Fanni

Versmondók és felkészítők

A „Magyarnak lenni: nagy s szent akarat!” címen futó magyar költők hazafias költeményeinek idei szemléjére összesen tizenheten jelentkeztek. De kevesen! – sóhajthatnánk fel. Sóhajthatunk akármennyit, azzal előbbre nem jutunk. Sok oka lehet ennek, töprenghetnénk rajta naphosszat. Egyik oka nyilvánvaló: a hazafiság mint erkölcsi fogalom „kiment a divatból”. Az egyéni érdek, a karriervágy, a valósítsd meg önmagad, a nyugatimádat – hosszan sorolhatnánk! -, amivel óránként szembesül az ember, az ifjúság is, a rontás, a rombolás szelleme, amely a „példakép” nyugatról árad felénk... Pedig tudhatnánk, mi magyarok kiváltképp, hogy: „hittél a nyugatnak, mindenkor becsaptak”(idézet a *Tartsd magad nemzetem* című, *elhallgattatott dalból*). Inkább örülhetünk annak, hogy 17 magyar fiatal kezébe vette Sajó Sándor verskötetét vagy kereste azokat a világhálón s megtanulta Illyés Gyula, Wass Albert, Gyurcsó István, Váci Mihály, Ábrányi Emil, Babits Mihály, Majthényi Flóra, Márai Sándor, Reményik Sándor, Móricz Zsigmond, Kardos Győző, Petőfi Sándor, Deák L. Olivér stb. egy-egy költeményét. Megtanulta s előadta, az értékelő bizottság véleménye szerint: kitűnően. Ebben nyilván nagy szerepe van az őket felkészítő tanároknak (Szikora Andrea, Zolczer Andrea, Cseri Bernadett, Renczés Nóra, Károlyi Andrea, Viczencz Gábor, Németh Ágota), sőt nem egy esetben a szülőknek is.

Az értékelők

Baros Dániel

A magyar vers ünnepét Gál Milán mérnök, a Városháza elöljárója nyitotta meg, majd a Délvidékről, Péterrévéről érkezett Károlyi Egon Brahms V. magyar táncát hegedülte mesterien. A versmondókat a három tagú szakmai értékelő bizottság értékelte. Ennek elnöke Csábi István

Madách-díjas előadóművész, a balassagyarmati Rózsavölgyi Márk Alapfokú Művészeti Iskola igazgatója, a Palóc Társaság Tiszteletbeli tagja volt.

Tagjai pedig Hegedűsné Jusztin Gizella, a Mikszáth Kálmán Művelődési Központ munkatársa, a Balassagyarmati Színkör vezetője és Fábry István, a Balassagyarmati Színkör színésze, arany okleveles versmondó.

Az eredmény kihirdetése előtt a résztvevők megkoszorúzták Sajó Sándornak a plébánia templom előtt álló mellszobrát. Itt Hlavács Réka ipolybalogi tanuló énekében és Károlyi Egon érett versmondásában gyönyörködhettünk. Az ünnepi szónok Hrubík Béla költő, Ipolynyék polgármestere volt. *(Beszédét alább közöljük)*

A 2017. évi magyar vers ünnepén az alábbi eredmény született.

Alapiskolás korosztály:

- I. Károlyi Egon, Péterréve
- II. Bukovský Dorottya, Deáki
- III. Baros Dániel Deáki, Böjtös Natália Ipolybalog, Gombár Viktor

Középiskolás korosztály:

- I. Zolcer Gábor, Ipolyság
- II. Patai Fanni, Ipolyság

Különdíjban részesültek:

Vicencz Márk és Vicencz Máté valamint Antal Adrianna ipolysági diákok.

Az esemény zárásaként meghirdettük a **Sajó Sándor Emlékévet**. 2018-ban lesz a költő születésének 150., halálának 85. évfordulója.

A költő szobra

Károlyi Egon

Hrubík Béla

BETŰKOSZORÚ A HAZASZERETET KÖLTŐJÉNEK

Tisztelt Emlékezők!

Kevés olyan tája van a világnak, amelyet úgy megáldott a Teremtő írófejedelmekkel, mint a Palócföldet, ám a jó Isten aligha igazodott a palócokhoz, akik azt tartják, hogy jó, ha mindenből sok van, de legalább kettő. Csak így történhetett meg, hogy még erre is ráfejelve, e nagyságokból mindjárt hármat is küldött a világnak eme kis szegletébe, ahol, ha az ujjunkat rátesszük a térképre, vígan elfér alatta a Balassiak ősi fészke, Kékkő; a nagy palóc, Mikszáth szülőfaluja, Szklabonya;

és az oroszlanbarlangot rejtő Madách-fészek, Alsósztrégova, nem is beszélve Szindbádról, aki éppen szülőfalumból, Szécsénykovácsiból, a Trianonban hajózhatónak nyilvánított Ipolyon evezett fel a magyar irodalom nagyjai közé. Gondolom megállt Ipolyságon is és kedélyesen elbeszélgetett Sajó Sándor felmenőivel vagy tán magával a költővel is. Lám, alig néhány mondat, és már gyöngyökbe fűzve irodalmi nagyjainkat meg is érkeztünk mai valóságunkba és e képletes betűkoszorúval itt állunk a hazaszeretet költőjének, Sajó Sándornak ipolysági szobra előtt, melyet a Palóc Társaság kezdeményezésére 2008-ban állítottak, s mely annak az Oláh Szilveszternek az alkotása, aki a Palócföldnek már oly sok csodát mutatott bronzba öntött szobraival.

Az, hogy ma itt szobra áll, azt elsősorban annak a Palóc Társaságnak és elnökének, Urbán Aladárnak köszönhető, aki maga is legalább annyira, ha nem jobban szerette, szereti nemzetét és szülőföldjét, mint maga Sajó Sándor, akinek verseiben lángol a nemzete iránt való hűség és elkötelezettség. Igen a hazaszeretet költőjének nevezik őt nem véletlenül, amiről minden versében hitet tesz, mert nemcsak írja, de belül érzi is „magyarnak lenni büszke gyönyörűség, magyarnak lenni nagy s szent akarat”. Nem rejtem véka alá azt a gondolatomat sem, amivel gyakran el szoktam játszani képzeletben, mégpedig a mi lett volna, ha... Vajon mi lett volna, ha a Palóc Társaság nem indítja útjára a Sajó Sándor magyarságversek szavalóversenyt? Vajon a Sajó-kultusz, ha lenne ilyen, létezne-e ma ebben a szűkebb hazában? Mindenkire rábízom ennek a kérdésnek a megválaszolását. Az viszont tény, hogy ilyen regionális szavalóversenyek nélkül nemcsak Sajó Sándor, de Reményik Sándor, Wass Albert, Gyóni Géza és még sokan mások is a feledésbe merülnének, mert országos szavalóversenyünkön, mely Tompa Mihály nevét viseli ugyan, de elnevezése immár csak a költő szülőföldjére és egyre kevésbé munkásságára utal, egy-egy ilyen művel már a döntő közelébe sem lehet kerülni. Hová tűnt a hazaszeretetre való igény, az erre való nevelés? Kinek a hibája ez? A felkészítő tanároké, a szervezőké vagy a zsűrié, netán a szülőké? Talán mindenkié. Vajon miért van ez, kérdezhetném. Talán ma a haza már nem annyira fontos, mint régen, vagy talán az anyanyelvet, a szülőföldet nem lehet szeretni úgy, mint száz évvel ezelőtt? De, lehet. Sőt szabad is. De nem divatos. Az idő kereke nem áll meg, s ebben egyetértünk. Újabb költők jönnek újabb versekkel s jobbakkal? Talán másféllel. A költészet ma, és nem szeretnék megsérteni senkit, tisztelet a kivételnek, többnyire semmiről nem szól, s nem tudom a ma irodalmárainak állít-e majd valaki szobrokat vagy emléktáblákat, ha ilyen igénytelenné neveljük a jövő emberét. Nem divatos szó ma a haza, a nemzet vagy a hazaszeretet, sokkal inkább az a jövő, melyet egy Sajó Sándor, Reményik Sándor vagy éppen Wass Albert nélküli korban terveznek meg idegen hatalmak és emberek a következő generációknak. Ugyanis egy-egy ilyen vers, mint a Magyar ének 1919-ben vagy a Templom és az iskola, az Adjátok vissza a hegyeimet vagy az Üzenet haza kötődést jelent a hazához, az otthonhoz, a szülőföldhöz és az anyanyelvhez. És ez az, ami majd a jövőben biztosan nem kell, hiszen egy gyökértelen, nyelvtelen és arctalan tömegmasszává szeretnék Európát és az egész emberiséget gyúrni, akik reggel felkelve munkába menet Coca Cólát isznak, hamburgert esznek és nem gondolkodnak a világ dolgain. A mai hír, amin már meg sem döbbszem, hogy Németországban hivatalosan is bevezetik a harmadik nemet. A magyar nyelv, ebben rejlik a zsenialitása, erre már gondolt. Lesz az én, te és az ő. A németeknél pedig lesz fiú, lány és egyéb. De talán nem is ez a legdöbbenetesebb, hanem az, hogy a harmadik nem iránt már van potenciálisan 80 000 jelentkező, akik emberi jogaik miatt Németországban több mint 80 millió embernek kell majd megszoknia a nemek nélküli végéket, dohányzókat, kávézókat, zuhanyzókat, és csak a képzelet szabhat majd határokat a menedzsergenerációk új lehetőségeinek, amire egész iparág épülhet. Ebben a helyzetben kell megtartanunk magunkat, hazában és nemzetben gondolkodóknak, az utolsó lehetünkig, mint Sajó írja: **„Féltőn borulni minden magyar rögre, s hozzátapadni örökön örökre”**..., mert sajnos a saját sorainkban is nagyon sokan vannak, akik a magyar nemzetet naponta eladják, elárulják, megtagadják és megszüntetnék. Az ő szavait idézve: Nemzet vagyunk, mely máglyát maga gyújt magának.

Tisztelt Emlékezők!

Messzire kalandoztunk a költészettől és magától Sajó Sándortól is. Mert mindaz, amiről néhány mondattal előbb szóltam, számunkra idegen, és nagyon messze van attól az értékrendtől, melyet képviselünk, de nem árt, ha tudjuk, mi az, amit veszíthetünk, és jobb, ha naponta tudatosítjuk, mennyit is ér ez, hogy még van. Bennünk. A szívünkben, a gondolatainkban, a cselekedeteinkben. Mi, akik a kultúrát kultúrával szeretjük ünnepelni, s akik évtizedek óta taposunk ezt a mezsgyét, élünk-halunk a magyar ég alatt és így szeretnénk meghalni is. Boldog az a nép, mely nagyjainak emléket tud állítani, s az emlékek előtt fejet tud hajtani. Büszke lehet az a nép, melynek vannak nagyjai, mert aki megért, s megértet, az egy népet is megéltet. Tisztelet a nagy költő emléke előtt, tisztelet azoknak, akik ezt az emléket őrzik.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket!

&

SAJÓ SÁNDOR EMLÉKÉV 2018

A Palóc Társaság 2018-at, a honszerető költő és pedagógus, Sajó Sándor születésének 150. évfordulója tiszteletére és halálának 85. évfordulója emlékére

SAJÓ SÁNDOR EMLÉKÉVNEK nyilvánítja

Az emlékév tervezett eseményei:

1. Megemlékezések, koszorúzások:

- Budapest, Kerepesi temető, 2018. február 2.
- Budapest, Szent László Gimnázium, Kőbánya
- Ipolyság, 2018. november 13.
- Jászberény, Lehel Vezér Gimnázium

2. Könyvkiadás

- Összes verseinek átdolgozott, 2. kiadása
- Könyv életéről, költészetéről

3. Emléktábla-állítás az év során

- Utolsó lakhelye, Budapest, Csörsz u. 1 sz. ház
- Budapest, III. ker., Árpád Gimnázium
- Újverbász, Délvidék

4. Nemzeti sorskérdések a XX. században és napjainkban

- Tudományos emlékülés Csáky Pál EP-képviselő fővédnökségével, a Magyar Írószövetség támogatásával
Ipolyság, 2018. nov. 10.

5. „Rendületlenül” - Irodalmi vetélkedő

- Felkérendő középiskolai csapatok:
Ipolyság – Fegyverneki Ferenc Közös Igazgatású Katolikus Iskola,
Szondy György Gimnázium, Összevont Középiskola
Budapest – Szent László és Árpád Gimnázium
Jászberény – Lehel Vezér Gimnázium
Délvidék – Magyarokanizsa, Óbecse

6. „*Magyarnak lenni: nagy s szent akarat!*” – A magyar vers ünnepe – Versmondó fiatalok szemléje Ipolyságon (2018. november 13.) és Délvidéken

7. „*Köszönöm, Isten, ezt a szép világot*”

– Rajz- és mozgóképpályázat általános és középiskolás diákok részére

8. Irodalmi estek, könyvbemutatók határok nélkül

9. Emléktúrák Sajó Sándor nyomában

– Budapest-Jászberény

– Ipolyság-Selmechánya

10. Egyéb események

– Év közben jelentkező egyesületek, társaságok csatlakozása által

Várjuk az iskolák, intézmények, egyesületek és magánszemélyek jelentkezését, tervezett eseményeit. Kérjük azok támogatását, akik fontosnak tartják a fent említett események megvalósulását, ezáltal a nemzeti öntudat és a magyarság megtartását, mert

„Magyarnak lenni büszke gyönyörűség!”

A Palóc Társaság a honszerető költő és tanár, Sajó Sándor születése 150. évfordulója alkalmából két pályázatot is hirdet.

„**KÖSZÖNÖM, ISTEN, EZT A SZÉP VILÁGOT!**” címmel

a költőnek a pályázati kiírásban felsorolt 25 költeménye tetszőleges módon történő ábrázolására.

Pályázni két művészeti ágban lehet.

I. A *képzőművészeti alkotás* mérete A4-es legyen. Egy pályázó leg több három képzőművészeti alkotással vehet részt a pályázaton A rajzok hátoldalára kérjük olvashatóan ráírni a pályázó nevét, életkorát, iskolája nevét és villámlevélcímét valamint a költemény címét, amelyhez a mű készült.

II. *Mozgóképi alkotással* is lehet nevezni a pályázatra. A mozgóképi pályamű a költő szülőföldjével kapcsolatos verse vagy versrészlete, illetve szülővárosa valamint egykori működési helyei mai arculatának egyéni nézőpont alapján történő feldolgozása legfőbb 10 perces időtartamban, CD, DVD vagy SD kártya formában.

A pályaművek beérkezési határideje 2018. május 31.

A másik a „**RENDÜLETLENÜL!**” címet viselő irodalmi vetélkedő, melyre a Kárpát-medence azon térségeit képviselő középiskolák háromfős csapatait hívjuk és várjuk, ahol Sajó Sándor tanári és életpályája során megfordult, *Ipolyságról* a **Fegyverneki Ferenc Közös Igazgatású Katolikus Iskola** és a **Szondy György Gimnázium**, *Délvidék* képviselőjében az óbecsei **Közgazdasági-kereskedelmi Középiskola**, *Jászberényből* a **Lehel Vezér Gimnázium**, *Budapestről* az **Óbudai Árpád Gimnázium** és a **Kőbányai Szent László Gimnázium**.

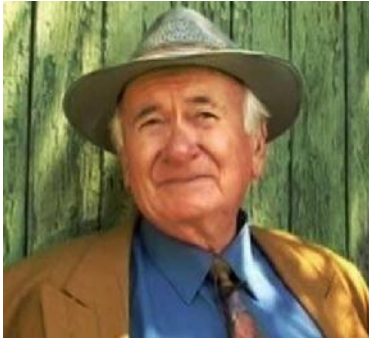
A vetélkedőre való felkészülést szolgálja a *Palóc Társasági Könyvek* sorozatban **Magyarnak születtem** címmel 2018-ban a Bíró Family Könyvkiadónál megjelent kötet, amelyet valamennyi vetélkedőre benevezett csapattag a jelentkezés után megkap. Az alkotásokat és a benevezést, amelynek tartalmaznia kell a diákok és a adatait is, kérjük az alább megadott címre eljuttatni:

Palóc Társaság, 991 11 Ipolybalog (Balog nad Ipľom, Kör u. 194

Illetve: z.urban@paloctarsasag.real-net.sk

Jelentkezési határidő: 2018. április 30.

A felhívások honlapunkon részletesen olvashatók.

BÚCSÚZUNK MÁCS JÓZSEFTŐL

Életének 87. évében elhunyt Mács József Madách Imre-díjas író, a Magyar Művészeti Akadémia rendes tagja, a szlovákiai magyar irodalom alapozó nemzedékének az egyik legolvasottabb felvidéki írója.

„Ha az erőm engedné, nagy-nagy felelősséggel előre hoznám megmaradásunk egyetlen lehetőségét, a területi autonómiáért folytatott elszánt küzdelmet, egészen a célunk eléréséig. Nekem ugyanis mélységes meggyőződésem, hogy tájainkon csak így tudjuk megőrizni, illetve megtartani magyar népiünket” – nyilatkozta egyik utolsó beszélgetésben.

Legfontosabb regényei: Adósságtörlesztés, Magasság és mélység, Kétszer harangoztak, Szélfúvásban, A vesztes, Temetőkapu, Égig érő palatábla, Öröködbe, Uram, Trianon harangjai, Bolondok hajóján, Az elcsatolt vagon.

Mihályi Molnár László költeményével emlékezünk jeles írónkra.

Fohász a szélfúvásban

(Mács József emlékére)

*Suttog a szél, jajgat a szél...
Felvidéken, Palócföldön, Rima parton,
Sajó mentén, Balog völgyön suttog, jajgat, sír, mesél.
Itthon vagy már, visszajöttél,
megpihenni hazatértél,
mögötted sok, ezer örvény,
vár az Örök Csillagösvény:
ez a Törvény.
Jajgat a szél, suttog a szél
sólymok szárnyán fenn az égen,
lenn a mélyben, a gyökérben,
sudár fákban az ágvégen,
itt a völgyben, sírgödörben,
kínból fogant örömeiben:
ezért éltél,
hogy a télen, sötétségben
és örökös szélfúvásban,
történelem viharában
igaz szóval megigézd.
S nem hallgattál,
ha mindezért
nem is kaptad meg a részt.
Jajgat a szél, suttog a szél
az élőknek álmai közt,
őseidnek sírja fölött,
a meggyötört Gömörország
népe örök vágyaiból fogalmazott sorok útján
most már végleg hazaérsz.*

*Itt születted, itt e tájban.
Az apáknak igazában,
szép anyai ölelésben,
karja-szava melegében nevelkedted,
s mint egy herceg elindultál
világ ellen: népedért.*

*Viaskodva káprázattal,
országrontó sárkányokkal,
koncra váró keselyűkkel,
s ide tért meg minden út,
hogy elmondhasd mindeneknek:
élőket és eljövöket féltő hittel --
magyarul*

*Mennyi szitok, mennyi átok,
harangvesztő szolgaságok közt dacoltál,
s hű maradtál:
hű a szóhoz, hű e néphez ,
amit adott sors és végzet -*

*hű a szóhoz, hű e néphez ,
amit adott sors és végzet -
magyarsághoz, emberséghez.
Betelt ím a vitézséged:
a próbákat kiálltad !
Örök Igaz Bíró előtt
már megállhatsz igazaddal,
s ha eljön a végétélet,
megbékélhetsz
diadallal.*

*Síralmának helye nincsen,
osztozunk a közös kincsen,
s nincs minálunk gazdagabb.
Mert az írás, mint a forrás
a mélységből felfakad,
és a műved, mit ránk hagyta,
amíg szól a magyar ének,
dicséretet zeng a lélek,
általunk is: megmarad.
Amen*

HÁZUNK TÁJA

Az év negyedik negyede – az olvasható eseményeken felül – bővelkedett egyéb eseményekben. Pontosabban a várható események tervezése és előkészítése tette bőséggé az év utolsó három hónapját. Csak egyet-kettőt emelünk ki ezek közül, hiszen a lényeg majd az új esztendőben válik eseménnyé. Az egyik, költőnk, Sajó Sándor születésének 150. és halálának 85. évfordulója, méltó megünneplése.

Többször jártunk Óbudán az Árpád Gimnáziumban, tárgyaltunk Gyimesi Róbert igazgató úrral abból a célból, hogy Sajó-emléktáblát helyezhessünk el a gimnázium falán az évfordulón. Reméljük, nem hiába tettünk lépéseket... A tárgyalások eredménye erre a feltételezésre jogosít fel bennünket.

Ugyancsak előbbé tettük a kapcsolatot a kőbányai Szent László Gimnáziummal, amelynek igazgatója is volt a költő a nyugdíjazása előtt, s amellyel immár évtizedes múltja van kapcsolatunknak.

Megszerkesztettünk egy ugyancsak Sajó Sándorral kapcsolatos kiadványt, melyben a szerzőről, pályafutásáról, művészetének értékeléséről olvashatnak majd azok, akik kezükbe veszik a könyvet. Hiánypótló lesz, hiszen 1945 után kirekesztésre, feledésre szánt költő lett, és nem jelenhetett meg tőle s róla semmi. Megemlítjük még, hogy Sajó kötetekben megjelent s összegyűjtött költeményeinek második, javított kiadása is bőven lekötötte erőnket, időnket, de hisszük, hogy a 2018-ban megjelenésre váró új összes is elősegíti majd, hogy Palócföld és az Ipoly mente, ezen felül pedig a hazaszeretet nagy magyar költője ismertté, elfogadottá váljon magyarságunk körében.

G

„Jön napkeletről napsugár,
Jön napnyugatról szennyes ár.
A két erő itt egybeomlik,
Szegény magyarság benne romlik.”

(Sajó Sándor: Kelet, nyugat)

Jó Palócok

A Palóc Társaság hírmondója * Megjelenik minden negyedévben

Felelős szerkesztő: Z. Urbán Aladár

* 991 11 Ipolybalog, Kör u. 194., Szlovákia (047 488 53 13

ý www.palocarsasag.real-net.sk : z.urban@palocarsasag.real-net.sk